

äfv. våga på vad, t. ex.: *Jag håller vad med dig om 100 r:dr. att . . .* *Jag håller 100 r:dr. att . . .* *H. två mot ett.* — *H.* betyder äfv.: våga i spel, t. ex.: *H. tio dukater på ett kort.* Brukas äfv. absolut, t. ex.: *H. på ett kort. på ässet.* — *H. af, älska, tycka om, t. ex.: H. af sinna syskon, en flicka.* — *H. efter,* se *Efterhålla.* — *H. trupper ihop,* hafva trupper samlade. — *H. i nom sig,* förtiga, ej yppa, ej nämna, ej låta veta. — *H. till,* se *Tillhålla.* *H. till arbete,* nödgå att arbeta. *H. till studier,* låta studera. *H. till godo,* se *God.* — *V. n. 1)* Göra halt, stanna. *Jag såg vagnen h. utanför porten.* *H. med vagnen på ett ställe.* *Håll!* stanna; hör upp, sluta! *Håll här! Håll nu!* — *2)* Dröja, hvilas, vänta på ett ställe. *En vagn håller utanför huset.* *Hans vagn har hållit der i två timmar.* — *3)* Hålla varaktighet, vara, ej gå sönder, ej blifva utnötd, förblifva hel. *Repet håller icke.* *Det tyget håller länge.* *Den klädningen har hållit mig i två somrar.* *Spiken håller nog att hänga korgen på.* — *4)* Följa viss kosa vid färd, segling, o. s. v. *H. till höger, till venster.* *H. sydwards, nordwards.* — *H. af,* vika af till höger eller venster; äfv. (sjöt.) så ändra fartygets kurs, att vinden får en större tillfallsvinkel i seglen. *H. af från land,* styra ut åt sjön. *H. efter någon,* följa efter i ens spår. (Sjöt.) *H. fullt,* så styra fartyget, att seglen jemt hållas fulla. *H. ned,* från lovert närma sig ett föremål. *H. till lands,* styra åt land. *H. undan,* vika ell. styra undan. *H. upp i vinden,* styra fartyget emot vind. — *4)* *Hålla* har för öfrigt neutral betydelse i följande sammanställningar med partiklar: *H. emot,* göra motstånd. — *H. fört,* fortfara: *H. fort med något, med att göra något.* — *H. för* ell. *före,* anse, tro, förmena, t. ex.: *Jag håller före, att man icke bör spanna bågen, tills han brister.* — *H. i,* fortfara, t. ex.: *Regnet håller i; han håller ännu i med sitt arbete.* (Fam.) *H. fint i,* envist, ihärdigt fortfara. — *H. igen,* hålla emot, göra motstånd, t. ex.: *Hon försöker väl att ta husbondväldet, men han håller igen allt hvad han förmår.* — *H. ihop,* vara af samma tanka, mening, försvara samma sak, hjälpas åt, vara förenade, sams, t. ex.: *De h. ihop emot husbonden;* äfv. (om sak) förblifva hopsittande, hel, ej gå sönder, t. ex.: *Stolen håller icke länge ihop.* — *H. med,* vara på ens sida, hjälpa, bistå, gynna, t. ex.: *Jag håller med ingen; han håller med den siste han talar vid;* äfv. vara af samma tanke, medgifva, t. ex.: *Jag håller med eller med om, att så är; jag håller med om det.* — *H. på,* vara sparsam, hushålla med, t. ex.: *H. på hvad man har; h. på styfvern, vara rädd om pengar.* *H. på en vara,* låta den tills vidare ligga osåld. *H. på en färg, ett kort* (i spel), vid byte behålla dem på hand; äfv. vid sjelfva spelet gömma dem för tillfälle. *H. på en stafvelse,* uttala den lång. *H. på en ton,* låta rösten hvilas längre tid på densamma. *H. på en sak,* utdraga den på längden. *H. på* (i vad och spel), se v. a. *H. på* betyder äfven: sigta på, t. ex.: *Han höll på haren, men bommade.* — *H. på* (med, att), vara sysselsatt med, äfv. fortfara med, t. ex.: *Han håller på med ett stort arbete; jag håller på att skriva; medan jag håller på, vill jag etc.; håll på med det.* *H. på att,* vara nära att, t. ex.: *Han höll på att komma af sig.* — *H. till,* förblifva tillsluten; sitta väl tillhoppa; ej lossna upp. (Fam.) *H. till,* uppehålla sig, vistas, t. ex.: *Hvar har du*

hållit till så länge? *H. till på krogar, värds-hus, hos någon.* *H. till med,* umgås med, t. ex.: *H. till med skökor.* — *H. upp,* upphöra, t. ex.: *Håll upp att småda; håll upp med dina hotelser.* — *H. út,* fortfara, utvärda, t. ex.: *Han har bättrat sig på en tid; få se, hur länge han kan h. ut.* *Han kan ej längre h. ut i tjensten.* *H. út med,* utvärda, t. ex.: *Jag kan ej längre h. ut med det tunga arbetet.* — *V. impers.* *Det håller hårdt,* det har sina svårigheter, är ingen lätt sak. *Det håller uppe,* regnar icke. — *H-s,* v. d. (Fam.) *1)* Upphålla sig, vistas. *Han hålles mycket på krogen.* — *2)* Fortfara. *Låt dem h.* Om han får h., så är det snart slut med hans förmögenhet. — *3)* *H. med,* hafva att göra med, t. ex.: *Han är svår att h. med.* — *H. sig,* v. r. *1)* Förblifva i en viss ställning, belägenhet, ett visst tillstånd. Sägges både om person och sak. *H. sig på ett ställe,* der förblifva, vistas. *Jag vet, hvar han håller sig.* *H. sig på hästen.* *H. sig rak, stående på en fot.* *H. sig snyggt klädd.* *H. sig hel och ren.* *H. sig gömd, dold.* *H. sig inne,* hemma. *H. sig på landet.* *H. sig ihop,* tillsammans. *H. sig fast,* se *Fasthålla sig.* *H. sig kvar.* *H. sig undan,* dold, gömd. *H. sig undan för,* undvika, undandra sig. (Fig.) *H. sig inom skrankorna,* (fam.) *i skinnlet,* iakttaga ordning, vara ordentlig, ej öfverskrida rätt och pligt. *H. sig uppe,* ej ligga till sängs; äfv. vara uppe på ytan af vattnet, ej under vattnet; äfv. (fig.) berga sig, bibehålla sig i goda omständigheter, i en god, i samma ställning. *H. sig vid,* stöda sig vid; ej aflägsna sig ifrån, ej förlora ur sigte, inskränka sig till, fasta sig vid; återopa. *H. sig vid sängen, vid huset, vid knutarna,* förblifva sängliggande, hemma. *H. sig vid ämnet,* ej afvika derifrån. *H. sig vid ett beslut,* förblifva dervid, ej öfvergifva det. *Luften håller sig sval.* *Väderleken håller sig regnig.* — *2)* Bibehålla sig oskänd, oskadd. *Denna fruktsort håller sig ej öfver jul, håller sig länge frisk.* — *3)* Bekosta sig. *Sjelf h. sig med linne, kläder.* — *4)* Göra motstånd, ej gifva vika. *Han höll sig i det längsta.* *Fästningen höll sig, till dess undsättning hann anlända.* — *5)* Återhålla sig, styra, kufva sig. *Läkarna hafva förbjudit honom vin, men han kan ej h. sig.* *H. sig ifrån,* afhålla sig ifrån. — *6)* Förhålla sig, uppföra sig. *H. sig tappert;* äfv. (fig.) stå på sig. *H. sig beskedligt, vackert.* *H. sig efter,* rätta sig efter. — *7)* Anse sig. *H. sig säker, trygg.* *H. sig för god,* se *God, B. 1.* — *8)* Brukas för öfrigt i förbindelse med åtskilliga partiklar, under bemärkelser, som ej gerna kunna föras under någon af de föregående. *H. sig framme,* passa på tillfälle, ej försumma sin fördel, nytta, t. ex.: *Han håller sig alltid framme, då något är att förtjena.* *H. sig till,* söka ens umgänge, vänskap, skydd, råd, hjälp; äfv. vara ens anhängare; äfv. vara kund hos någon (*h. sig till en bagare, köpman,* o. s. v.); äfv. vända sig till någon med anspråk på ersättning, godtgörelse, skadestånd. *H. sig till höger, venster,* taga sin riktning, kosa åt h., v.

HÅLLANDE, n. 4. Handlingen, förrättningen, då man håller, då något hålles; se *Hålla*, v. a. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16, och v. n. 1, 2, 4. a) *Käppens h. i handen.* — b) *Andans h.* — c) *En gosses h. i skola.* — d) *En tidnings h.* — e) *Bröllops, riksdags h.* — f) *En mönstrings, ett tals, en predikans h.* — g) *En skolas h.* —